

kelig Leilighed til at lære det at kjende, og jeg kan forstikke den ærede Rigsdagsmand om, at Personalet er stadigt og vedholdende beskæftiget i Justitsministeriets Archivcontoir, og jeg troer, at naar man vil gjøre den modsatte Forudsætning gjældende, kan det alene være grundet i et fuldkomment Ubejendtskab til det Forhold, hvorefter han taler.

Varfod: Hvad den sidste Paastand af den sidste ærede Taler angaaer, skal jeg paa ingen Maade bestræbt mig for at faae den underkjendt. Han maa meget gjerne ansee mit Bejendtskab eller Ubejendtskab til Forholdene saa stort eller saalidet, som han selv finder for godt. Jeg troer at kjende disse Forhold, og jeg troer ikke alene selv at kjende dem, men tillige at kjende dem igjennem forskjellige meget gode og gyldige Vidner, og jeg kan ikke negte, at det i høi Grad har forbausset mig, i den ærede Rigsdagsmand at finde et Vidne i modsat Retning, da jeg virkelig troede, at saagodt som Alle vare enige om den Sag, saa at hverken denne eller nogen anden æret Rigsdagsmand vilde kunne udtale sig, som af ham er gjort.

Casse: Grunden til den Forskjel, der finder Sted i vore Ansuelser, ligger vistnok deri, at den ærede Rigsdagsmand troer at vide, men jeg veed, at jeg veed.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at fremsøre et Par Ord med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 6te Valgfreds (Varfod). De to Spørgsmaal, hvorefter her er Tale, ere: om man kan undvære en Copist, og om man kan overføre den anden Copists Gage, som forterer under Justitsministeriet, til Cultusministeriet. Jeg har bemærket, at jeg har søgt Dplysning om, hvor-

vidt den ene Copistpost kunde inddrages, og i den Henseende har den ærede Rigsdagsmand meent, at det var til en urigtig Mand, jeg havde henvendt mig; men jeg veed dog virkelig ikke, at jeg, naar jeg ønsker Dplysning om Omfanget af Forretningerne i et Contoir, kan henvende mig til nogen Anden og Bedre, end til Contoirchefen; det har jeg ogsaa gjort i dette Tilfælde, for at faae at vide, om den Hjælp, som Copisten yder i Contoiret, kan undværes eller ikke. Jeg har ogsaa forøvrigt ladet mig give de behørigte Dplysninger, for at jeg kunde komme til nogen selvstændig Mening om, hvorvidt den Hjælp, hvorefter her tales, kunde undværes. Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa sagt, at det, at mange Sager, som egentlig vedkom de andre Ministerier, beroede i Justitsministeriet og omvendt, at Sager, henhørende til Justitsministeriet, beroede i Cultusministeriet, var en Ulykke. Ja, det kan man gjerne kalde det; men, saalænge Forholdene ere saaledes, saa blive Forretningerne ikke færre, men netop flere. Hvad det Andet angaaer, at en Copist skulde gaae over under Cultusministeriet, saa henhører han, som jeg bemærkede, nu under Justitsministeriet, og altsaa har han sin Foresatte i Justitsministeriets Archiv. Han er ikke ansat under Cultusministeriet, men han har med de Archivsager at befille, som angaae det Departement, der er overført fra Justitsministeriet til Cultusministeriet; naar Sondringen bliver fuldkommen, og Ministeriet finder, at det er hensigtsmæssigt, saa vil der ikke være Noget i veien for, at den af den ærede Rigsdagsmand omtalte Forandring skeer; men det forekommer mig, at denne Overførsel, som jo i og for sig ingen Indflydelse har paa Budgettet, dog nok kunde overlades til Afgjørelse imellem de to Ministerier.